

॥ सन्मुख बेमुख को अंग ॥
मारवाडी + मराठी
संत्सग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥ अथ सन्मुख बेमुख को अंग लिखंते ॥

राम

राम गुरुदेव कूं घर लायके ॥ मैमा करी अपार ॥

राम

राम से सनमुख सुखराम के ॥ असे करो बिचार ॥१॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज यांनी या अंगामध्ये सतगुरुच्या सन्मुख कोणता शिष्य

राम

राम आहे व सतगुरुच्या बेमुख कोणता शिष्य आहे याचे वर्णन केले आहे.आदि सतगुरु

राम

राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,जो शिष्य आपल्या सतगुरुला आपल्या घरी आणून

राम

राम त्यांना साक्षात परमात्मा समजून त्यांची अपार महिमा करतो,अपार आदर करतो,तो शिष्य

राम

राम सतगुरुच्या सन्मुख आहे असे सर्व स्त्री-पुरुषांनो समजा. ॥१॥

राम

राम बेमुख तो से सिष हे ॥ आज्ञा लेकर जाय ॥

राम

राम बोहोर गुरु नही भेटीया ॥ ध्यान मन ध्यो न लाय ॥२॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तो शिष्य सतगुरुशी बेमुख आहे,जो

राम

राम आपल्या सतगुरुला साक्षात परमात्मा न समजता,जगाच्या स्त्री-पुरुषा बरोबर समजतो

राम

राम आहे तसेच जो शिष्य सतगुरु कडून परमात्मा प्राप्त करण्याची आज्ञा घेऊन पुन्हा

राम

राम सतगुरुला कधी भेटायला जात नाही व सतगुरुचे ध्यान साक्षात तर सोडून द्या मनात

राम

राम ही कधी आणत नाही,तो शिष्य सतगुरुशी बेमुख आहे,हे समजा. ॥२॥

राम

राम से बेमुख किम जाणीये ॥ जामे कसर न कोय ॥

राम

राम ज्ञान कहे सो सब करी ॥ फिर तहाँ हाजर होय ॥३॥

राम

राम सतगुरु जे सांगतात तसे शिष्य कोणती कसर न ठेवता सर्व करतो व जेथे तेथे

राम

राम सतगुरुच्या सन्मुख हजर राहतो,तो शिष्य बेमुख आहे असे उलटे नाही जाणले पाहिजे,

राम

राम तो शिष्य सन्मुखच आहे हेच जाणले पाहिजे.॥३॥

राम

राम बेमुख तो से सिष हे ॥ हुवा नचिता जाय ॥

राम

राम पँथ चलायो आपको ॥ गुर मैमा नही माय ॥४॥

राम

राम जो सतगुरु कडून ज्ञान शिकून सतगुरुहून वेगळा आपल्या मताच्या ज्ञानासोबत मिश्रित

राम

राम ज्ञान बनवून आपल्या ज्ञान मतावर निश्चित होऊन जातो व सतगुरुच्या आज्ञेने सतगुरुचा

राम

राम पँथ न चालवता आपल्याच मनमताने सतगुरुहून वेगळा पँथ चालवितो व ज्या सतगुरु

राम

राम कडून ज्ञान मिळाले होते,त्यांचा थोडासाही आदर करत नाही असा शिष्य बेमुख आहे

राम

राम असे जाणा. ॥४॥

राम

राम से बेमुख किम जाणीये ॥ ज्यारे ऊर आ चाय ॥

राम

राम दिस बंदे मैमा करे ॥ फिर द्रसण कूं जाय ॥५॥

राम

राम जो शिष्य सतगुरुच्या दर्शनाची सदा उरात इच्छा ठेवतो तसेच काही कारणाने दर्शन

राम

राम करायला जाता आले नाही तर ज्या दिशेमध्ये सतगुरु राहतात त्या दिशेमध्ये वंदना

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम करतो व आपल्या उरामध्ये सतगुरुची अपार महिमा,आदर करतो व जसे तसे करुन
राम सतगुरुच्या दर्शनाचे योग आणून सतगुरुच्या दर्शनाला जातो असा शिष्य सतगुरुशी बेमुख
राम आहे असे कोण म्हणेल? ॥५॥

राम

राम

राम

बेमुख तो से सिष हे ॥ मुख सूं कहे बणाय ॥

राम

केता सो करता नही ॥ से झूटा जग माय ॥६॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,बेमुख तर तो शिष्य आहे,जो सतगुरुशी
राम कपट ठेवून मुखाने बनवून बनवून गोड गोड गोष्टी करतो व त्या गोष्टी नुसार सतगुरु
राम शिष्याकडून काही गोष्टी करायला लावतात तर तपे शिष्य त्या गोष्टी करत नाही उलट
राम टाळतो असा शिष्य सतगुरुच्या सन्मुख नाही,बेमुख आहे असे समजले पाहिजे म्हणजे
राम तो शिष्य सतगुरुचा अस्सल शिष्य नाही,तो शिष्य,शिष्याच्या रुपामध्ये देहाने शिष्य
राम दिसतो परंतु असलमध्ये नकली शिष्य आहे,खोटा शिष्य आहे अस्सल शिष्य नाही,
राम असे त्याला जाणले पाहिजे.॥६॥

राम

राम

राम

राम

गुरु म्हेमा की बंदगी ॥ जका करी भरपूर ॥

राम

वे सनमुख सुखराम के ॥ कुण कर सके दूर ॥७॥

राम

राम जो शिष्य सतगुरुची महिमा तसेच बंदगी भरपूर करतो अशा शिष्याला सतगुरुच्या सन्मुख
राम आहे हे जाणले पाहिजे.त्या शिष्याला सतगुरुच्या बेमुख आहे असे धारकर त्याला सतगुरु
राम पासून दूर कोण करू शकेल?असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.॥७॥

राम

राम

तका बढाया हाड रे ॥ सनमुख दिया सिस ॥

राम

ज्याँरा पटा न ऊतरे ॥ जे गुरु कर हे रीस ॥८॥

राम

राम आणि ज्या वीराच्या युध्दात हड्ड्या कापल्या जातात किंवा शिर कटून प्राण जातो,
राम त्याला म्हणजे जो जखमी होऊन आला किंवा शिर कटवून मरुन गेला त्याच्या नंतर
राम त्याच्या वंशाला राजाकडून पट्टा किंवा जहागिरी मिळते.ती जहागिरी देणारा राजा ही
राम जर त्याच्यावर नाराज होऊन गेला तरीही त्याची दिलेली जहागिरी त्याच्या कडून उतरू
राम शकत नाही आणि राजाचे वंशज ही त्याच्यावर नाराज झाले तरीही शिरकट्टीची
राम जहागिरी उतरत नाही तसेच शिष्य पत्नी,पुत्र,पुत्री,कुळ,समाजाची पर्वा न करता
राम सतगुरुच्या शरणात गेला व तन,मन,धनाचे सर्व कष्ट सहन करुन दहाव्याद्वारात
राम पोहचला व सतगुरु कडून मोक्षाची जहागिरी मिळवली,अशा शिष्याची मोक्षाची जहागिरी
राम सतगुरु त्या शिष्यावर किती ही रुसले तरीही शिष्याचा मोक्षाचा पट्टा सतगुरु कडून
राम उतरू शकत नाही व शिष्य काळाच्या मुखात न जाता मोक्षातच जातो.॥८॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

कहा हुवो किण बात को ॥ चूक पडयो जे आय ॥

राम

सुखराम ब्होत गुण आगळा ॥ को किम पेल्या जाय ॥९॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शिष्य सतगुरुची प्रत्येक गोष्ट तोलून मापून त्यांच्या वचनानुसार करतो परंतु भुलवश
राम कोणती एखादी गोष्ट सतगुरुच्यानुसार करू शकत नाही किंवा बनू शकत नाही अशा
राम भूलच्या कारणाने तो शिष्य सतगुरु नाराज झाल्यावरही तो बेमुख आहे असे सतस्वरूप
राम सतगुरुच्या देशातून मानले जात नाही असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.
राम ॥९॥

मुख सूं सूरु होय रहयो ॥ अरथ न आयो कोय ॥

से नर पटा न पावसी ॥ के सुखदेवजी तोय ॥१०॥

राम कोणी नर राजाकडे शूरवीरतेच्या भिन्न भिन्न गोष्टी करतो व युध्दाची वेळ आल्यावर
राम युध्दात जात नाही किंवा गेला तर दिखाव्याची लढाई करून परततो.शूरवीरासारखी
राम चालत्या तलवारींच्या पुढे मान कापेल तो पर्यंत लढत नाही अशा नराला राजाकडून
राम जहागिरीचा पट्टा मिळत नाही.अशाप्रकारे जो शिष्य शूरवीर शिष्यांसारखे पत्नी,पुत्र,
राम पुत्री,आई,वडिल,धन,राज्य यातून मोह तोडून देवतांची भक्ती त्यागून बकंनळ्याच्या
राम रस्त्याने दहाव्याद्वारी पोहचण्याच्या गोष्टी करतो परंतु दहाव्याद्वारी पोहचण्याची भक्ती
राम सांगितल्यावर थोडीशी मनात धारण करत नाही व सतगुरु भक्ती करायला लावतील
राम या भितीने सतगुरु पासून दूर पळतो,असा शिष्य सतगुरुकडून मोक्षाचा पट्टा कधी
राम प्राप्त करत नाही,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणाले.॥१०॥

ज्याँ रीत त्यागी धरम की ॥ से किम बेठा आय ॥

कसर न राखी नेक भर ॥ बेमुख कोहो किम जाय ॥११॥

राम ज्या शिष्याने सतगुरु धर्माची रीत त्यागून दिली व ती रीत त्यागण्यात थोडीशीही कसर
राम सोडली नाही,असा शिष्य सतगुरुशी बेमुख आहे हे जाणणे.असा शिष्य सतगुरुसोबत
राम ही बसत-उठत राहिला तरीही मोक्षास जाऊ शकणार नाही असे,आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात. ॥११॥

गुरु सिष कूं माने नही ॥ सिष नीत दरसन जाय ॥

टेल करे अधिन होय ॥ तो नही ओगण माय ॥१२॥

राम सतगुरु शिष्याला शिष्य म्हणून मोजत नाही परंतु शिष्य सतगुरुचे नित्य हंसाच्या
राम उदरात आदर करत दर्शनाला जातो व सतगुरुच्या आधीन होऊन सेवा बंदगी करतो
राम तो शिष्य सतगुरुच्या सन्मुख आहे हे जाणणे व त्यात बेमुख राहण्याचा कोणता अवगुण
राम आहे हे समजु नये असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात. ॥१२॥

गुरु सरावे सिष कूं ॥ सिख के भाव न कोय ॥

से बेमुख सुखराम के ॥ सुण गुरु दियो न रोय ॥१३॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,गुरु शिष्याच्या गुणांची शोभा करतो परंतु

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शिष्यात सतगुरुच्या शोभे प्रती कोणता भाव राहत नाही म्हणजे दाखला मात्र जसे
राम पत्नीला पतीच्या प्रती भाव राहतो व पतीने पत्नीच्या गुणांची शोभा केल्यावर पत्नीला
राम रडू येते, विरह येतो असे रडणे म्हणजे विरह सतगुरु ने शिष्याची शोभा केल्यावर शिष्याला
राम येत नाही, तो शिष्य सतगुरुशी बेमुख आहे हे जाणणे असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज म्हणाले. ॥१३॥

राम प्रदिखणा दीवी नही ॥ सुरत ज राखी नाय ॥

राम से बेमुख सुखराम के ॥ मन जाड ऊर माय ॥१४॥

राम सतगुरुला प्रदक्षिणा देत नाही. सतगुरुमध्ये सुरत ठेवत नाही व सतगुरुशी दासभाव न
राम ठेवता आपल्या मगरुर मनात, मी सतगुरुशी ज्ञान, ध्यानात मोठा आहे ही समज बनवून
राम घमंड ठेवतो तो शिष्य सतगुरुशी बेमुख आहे हे जाणणे असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज म्हणाले. ॥१४॥

राम चरण खोळ पीया नही ॥ प्रसादी ली नाँय ॥

राम से बेमुख सुखराम के ॥ अंतर दुबध्या माँय ॥१५॥

राम सतगुरुचे चरण धुऊन चरणामृत पित नाही व सतगुरुने दिल्यावर सतगुरु प्रसादी ही
राम घेत नाही, अशा शिष्याच्या अंतरमध्ये सतगुरुच्या प्रती हलका भाव आहे, हे जाणणे असा
राम शिष्य सतगुरुशी बेमुख आहे हे जाणणे असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.
राम ॥१५॥

राम बेमुख को सुण शब्द रे ॥ आगे फले न कोय ॥

राम आ पारख सुखराम के ॥ सिख संग खाली होय ॥१६॥

राम अशा बेमुख शिष्याचे शब्द म्हणजे ज्ञान पुढे येणाऱ्या शिष्य पिढीमध्ये फलित होणार
राम नाही. या कारणाने अशा बेमुख शिष्याने आपल्यासोबत नवीन नवीन शिष्य जोडून
राम कित्तीही शिष्य बनविले तरीही एक ही शिष्य सतस्वरूप ज्ञान विज्ञानाने भरले जाणार
राम नाही, उलट माया मोहात भ्रमित राहून सतस्वरूप ज्ञान विज्ञानाने खाली राहून जातील,
राम हीच अस्सल पारख बेमुख शिष्याची आहे, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम जगाच्या सर्व स्त्री-पुरुष, ज्ञानी, ध्यानीला सांगतात. ॥१६॥

राम ॥ इति सनमुख बेमुख को अंग संपूरण ॥

राम

राम

राम

राम